

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2450
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Volna v Afriki?

Pred likom bojnega boga Marsa se zopet prižigajo kadila, ropotajo pohodni bobni in fašistični centurioni vlačijo v črno Afriko mladeniče Italije, tudi slovenske! In to vse v času, ko je na jezikih vse evropske in svetovne diplomacije ena sama sladka, skoraj že omedleno osladna beseda — mir. Italijanski fašistični kolonialni imperializem je insceniral na meji Somalije in Abesinije incidente, ki so jih po rimskem zatirjanju zagrešile »abesinske bande«, (Mandžurija!), po omenih iz Adis Abebe pa plačane tolpe italijanskih Somalijcev. Da bi pa Italija dobila še več povoda za »oboroženo kazen« ekspedicijo v abesinsko svobodno cesarstvo, so se taki »incidenti« inscenirali tudi na meji francoske Somalije. V Rimu so upali, da bodo tudi Francozi tako »ogorčeni«, kakor so Italijani in bodo skupaj z njimi udarili na »središče elementa nemira in sirovega divjaštva« v središču Afrike. Toda Pariz je ostal miren in ni niti zahteval, da bi v Adis Abebi vojski cesarja Selasije poljubljali francosko trikoloro, kakor naj bi Italijanci.

Vse to nas prečudovito spominja na mahinacije bivše Avstro-Ogrske napram takratni mali Srbiji. »Srbske bande« se morajo ugnati, so kričali na Dunaju; napraviti se mora v to balkansko ognjišče nemira kazenska ekspedicija, in so poslali v Beograd ultimatum, neverjetno podoben sedanjemu italijanskemu, poslanemu Abesiniji. Razen duhovnih kretenov in ignorantov na Dunaju, Budimpešti in po nekaterih podružnicah obeh središč, ni takrat nihče na vsem svetu verjel, da se spušča velika monarhija Habsburžanov na malo Srbijo zaradi Sarajeva (pri katerem je bil Beograd še nedolžen) in manjših incidentov. Povod se je iskal, in če ga ni bilo, se je moral ustvariti nalašč! Toda »kazenska ekspedicija« se je spremenila v — svetovno vojno in s m r t napadalca. Analogija med l. 1914. na jugovzhodu Evrope in l. 1935. v vzhodni Afriki je skoraj popolna! Skomine Italije po veliki in bogati Abesiniji so še starejše, kakor so bile one Avstro-Ogrske po mali Srbiji. Demokratska Italija, ki si je ob abesinskih gorah pred 50 leti skrhalo požrešne zobe, je opustila sen o »obnovitvi veličine rimskega imperija«, fašistična ga je spet privlekla iz ropotarnice. Dvanajst let je fašizem hujškal milijone mladeničev in mož na boje pohode in osvajanja. Prva leta je mislil seveda na evropske sode, toda grozdje se je tu skisalo in »potenca sile italijanskega pofašistenega naroda« se je morala zadovoljiti s sanjami o Etiopiji. Namesto preko Sinjega, preko Rdečega morja. Rdeča barva pomeni pač kri! In fašizem vpije po krvi...

In dalje? Analogija med pripravljanjem »kazenske ekspedicije« Avstro-Ogrske proti bivši Srbiji in pripravljanje sedanje italijanske proti Abesiniji je popolna. Bo tudi nadaljnji razvoj, če v Afriki res začne topovi? Popolnoma gotovo ne, a v neki meri bi le utegnili biti! L. 1885. so Abesinci, takrat še res napol divji, tako naklestili zemlje lačne Italijane, da si petdeset let niso niti več upali sanjati o novih pustolovščinah. In sedaj? Abesinija se bo bojevala doma, Italija bo morala prevažati vse, vojske, orožje, municijo, hrano itd. tisoče kilometrov daleč iz Evrope! Abesinija, ki je večja ko pet Jugoslavij in ima okoli 11 milijonov ljudi, postavi lahko prvi dan na bojišče 100.000 dobro izvežbanih in oboroženih mož, ki so iz nepopisnega sovraštva do Italijanov pripravljeni rajše umreti vsi do zadnjega, kakor se vdati. Lahko pa spravi potem

Nemčija zahteva v Avstriji plebiscit

Nemški odgovor na londonske predloge — Ost proti Rusiji — Zanašanje na angleško podporo — Plebiscit za Avstrijo — Schuschnigg zahteva v Avstrijo mednarodno vojsko

BERLIN, 14. februarja. V zunanjem ministrstvu je v glavnem že zaključena redakcija nemškega odgovora na francosko-angleški londonski komunique. Odgovor bo pred odpošiljavo predložen še Hitlerju v končno odobritev. Odgovor je baje zelo pomirljiv. Nemčija sprejema načelno ponudbo sodelovanja v pogajanjih, vendar pa pod pogojem, da se ji prizna brez vsakih omejitev in zavlačevanj popolna enakopravnost v vseh vprašanih. Obenem se postavlja sedaj Nemčija na stalšče, ki ga je doslej zavzemala le Francija, to je zahteva varnosti svojih mej. Nemčija opozarja na svoj eksponirani zemljepisni položaj in zahteva zase večjo varnost, kakor za katerokoli drugo državo. Ta zahteva je naperjena, kakor se zatiruje, proti Rusiji, dasi se izrecno nikjer ne omenja.

V Berlinu računajo, da bo ta argument deloval zelo ugodno na angleško javnost, kjer se opaža veliko nerazpoloženje napram Rusiji. Nemčija ve, da bo pri tem naletela na odpor Francije, kar je pa ne moti, ker hoče na ta način opravičiti svoje stališče do vzhodnega pakta. Nemčija računa pri tem na sigurno pomoč Anglije. Nemški poslanik je po Hitlerjevem nalogu v Londonu že izročil predlog za pričetek direktnih nemško-angleških pogajanj. Pogajanja naj bi se vršila v Berlinu, kamor bi prišel sir Simon ali pa lord Eden. Anglija bo na ta predlog odgovorila šele po prejemu nemške note. Vendar se zdi, da bo odgovor pozitiven, ker so v Londonu zelo zadovoljni z dejstvom, da Nemčija skoraj brezpogojno sprejema načrt letalske konvencije, ki je Angležem najbolj pri srcu.

Glede avstrijskega problema name-rava Nemčija zahtevati v Avstriji plebiscit. V tej smeri pričakuje Nemčija podporo nekih francoskih zav-z-nikov. Avstrijsko ljudstvo naj se v svobodnem glasovanju izjavi za to, ali naj ostane Avstrija še nadalje samostojna, ali naj se priključi k Nemčiji.

PARIZ, 14. februarja. Tu se posveča velika pažnja bližajočemu se prihodu avstrijskega kancel. dr. Schuschnigga in zunanjega ministra Berger-Waldenegga. Naloga Schuschnigga bo, zahtevati z ozirom na predlog Nemčije za plebiscit v Avstriji od veselih, da se pošlje v Avstrijo mednarodna vojska, sestavljena iz francoskih, angleških in italijanskih čet, ki naj prepreči eventualni nemški vpad. V Franciji in Angliji pa za to zahtevo nimajo smisla, le v Italiji so ji naklonjeni.

Italijanska bojevitost ponehava

ANGLIJA ODLOČNO PROTI ZAVOJEVANJU ABESINIJ. JAPONSKA NA STRANI ABESINCEV. ZAHTEVA ADIS ABEBE.

LONDON, 14. februarja. Priprave za vojno med Italijo in Abesinijo so vzbudile v Angliji veliko vznemirjenje in vse kaže, da Anglija takemu razvoju dogodkov ni naklonjena in ne bi želela, da se italijanska kolonialna posest v Afriki poveča na škodo Abesinije, ker bi se s tem porušilo sedanje ravnotežje sil. Zaradi tega je angleška vlada energično intervenirala tako v Rimu kakor v Adis Abebi, in se zdi, da ne brez uspeha. Mimo angleške intervencije je pa v Rimu zelo porazno delovala tudi izjava Japonske, da Abesinije ne bo zapustila, in jo bo v primeru vojne z Italijo podpi-

rala z vsemi svojimi sredstvi. Zdi se, da so v Rimu uvideli, da »kazenska ekspedicija« v Abesinijo ne bi bila prijetna zadeva in bi se lahko razvila v veliko vojno z zelo dvomljivim izidom. Abesinija je neuklonljiva in odločno pripravljena sprejeti boj z Italijo. Iz Adis Abebe naglašajo, da postavi Abesinija lahko na bojišče 800 tisoč mož, po potrebi pa tudi 1 milijon. Italijanski pogojev Abesinija ne sprejme, ampak zahteva, da zadevo uredi Društvo narodov. Vse kaže, da je v Rimu bojevitost pričela pojenjavati in se bo spor morda še mirno rešil.

Mussolinijev slavospev Avstriji

MED SVETOVNO VOJNO BARBARI, KI SE MORAJO UNIČITI, SEDAJ PA VRŠILCI VAŽNEGA ZGODOVINSKEGA POSLANSTVA.

MILAN, 14. februarja. »Popolo d'Italia« je objavil včeraj članek Mussolinija, v katerem dokazuje potrebo neodvisnosti Avstrije. Mussolini pravi, da je stara Avstrija z 52 milijoni prebivalci vršila stoletja zgodovinsko poslanstvo kot katoliška država v najvažnejšem delu Evrope, obkoljena od slovanskega pravoslavja in nemškega protestantizma. Tudi v boju s polumescem je bila Avstrija trdnjava krščanstva. To svoje poslanstvo more sedanja Avstrija vršiti še lažje, čeprav ima le 7 milijonov prebivalcev,

na fronto vsaj še 400.000 vojakov. Pol milijona! In vsi ti poznajo teren in so vajeni podnebja in vsega. Italija mora poslati po morju tja tudi vsaj pol milijona ali celo en milijon vojakov, ki ne poznajo terena, ne prenesejo zlepa podnebja in niso vajeni štrpcev, ki jih čakajo v gorskih divjinah brez cest. Avtomobili in motorji so tu neuporabni, daljave pa znašajo stotine ali tisoče kilometrov. Ogromni napor in še ogromnejši stroški! Zmaga bi bila nepopisno težka in draga. Kaj pa pora? Divja Abesinija zmagovalka nad »mogočno fašistično Italijo«? To bi bilo najstrašnejše, kar bi moglo zadeti fašizem! Te sramote ne bi mogel preživeti. Ne mislijo v Rimu na vse take eventualnosti? Morda mislijo in zaenkrat samo rožljajo z orožjem, da bi izsilili po diplomatski poti novo »razmejitve« in no-

ve koncesije. Morda jih pa razmere sili, da se morajo za vsako ceno lotiti te igre va banque? Če je tako, potem je vojna neizogibna. Vojna v času vsesplošnega ustvarjanja »večnega mira« m »razoroževanja«. Vatikan bo gotovo blagoslovil italijansko orožje, obrnjeno proti Abesincem, ki so kristjani že skoraj prav od takrat, ko so to postali Rimljani in Italijani sploh še ni bilo. In Društvo narodov, pri katerem sta včlanjeni obe, Italija in Abesinija? V Ženevi pravijo, da še ne vejo, »kaj se bo ukrenilo«. Italija in Abesinija mobilizirata, v Ženevi pa premišlujejo, ali naj skličejo izredno sejo sveta Društva narodov ali ne! Abesinija je v Afriki, Italija pa tik Ženeve, in pregovor »Si duo facit idem, non est idem!« tudi še velja... -r.

ki pa predstavljajo homogeno nacijo v etničnem pogledu. Avstrija je nemška prav tako kakor Prusija, ki se je na sirov način germanizirala iz slovenskih začetkov. Avstrija je živela stoletja samostojno življenje s svojo literaturo, umetnostjo itd. Njene kulturne zveze z Italijo so pa bile vedno močne. Važno je, da je Avstrija z Nemčijo jezikovno eno, prav tako pa je tudi važno, da je iste vere z Italijo. Mussolini veruje v ohranitev samostojne in neodvisne Avstrije.

Zločin v Prlekiji polasnjen

LJUTOMER, 14. februarja. V preiskavi o umoru pri Ljutomeru je nastal zanimiv preokret. Aretiranih je bilo več osumljencev, med njimi tudi sosed umorjenega Vrhovnika, Jakob Budja, njegov sin Ivan Budja in pastorek Vincenc Kolbl. Budja je bil osumljen zaradi tega, ker se je nekoč pravdal z Vrhovnikom o mejah, pravdo izgubil, moral plačati 12.000 Din in prišel tako ob posestvo. Ker mu je takrat grozil z maščevanjem, je bil sum čisto upravičen. Budja je prišel kritične noči iz Dolnje Lendave in se z omenjenima dogovoril za umor. Pri Budji, ki še tač, so našli krvave hlače, sin in pastorek pa že vse priznavata.

Hauptmann obsojen

FLEMINGTON, 14. februarja. Ob silno napetem zanimanju javnosti, je danes razglasilo tukajšnje porotno sodišče sodbo v procesu proti Hauptmannu, ugrabitelju Lindberghovega otroka. Ker so porotniki vprašanje o umoru potrdili, je bil Hauptmann obsojen na smrt na električnem stolu. Njegova žena se je po razglasitvi sodbe zgrudila nezavestna na tla, obsojenec sam pa je bil miren. Proti obsodbi se je pritožil.

DEPUTACIJA PRI JEVTIČU.

BEOGRAD, 14. februarja. Včeraj zvečer je predsednik vlade Bogoljub Jevtić sprejel deputacijo Beograjčanov, ki ga je prosila, naj sprejme kandidaturu kot nosilec državne liste pri bodočih volitvah. Jevtić se je deputaciji zahvalil za izkazano naklonjenost in izjavil, da sprejema nosilstvo.

Dnevne vesti

Pet milijonov dinarjev za naše ceste

PROČAČUNSKA SEJA OKRAJNEGA CESTNEGA ODBORA.

V prostorih okrajnega cestnega odbora mariborskega na Koroški cesti je bila danes dopoldne proračunska seja, ki jo je vodil v odsotnosti predsednika mestnega poglavar. g. dr. Lipolda podpredsednik g. dr. Miroslav Gorišek od Sv. Lenarta v Slov. goricah. Uvodoma se je spomnil tragične smrti našega viteškega kralja in vzkliknil njegovemu nasledniku ter takoj nato prešel na dnevni red.

Mariborski okrajni cestni odbor mora vzdrževati 30 banovinskih cest v dolžini 330 km, 13 železniških dovoznih cest in 23 subvencioniranih cest v dolžini 30 km. Že pred leti je pričel graditi več važnih cest z lastnimi sredstvi, s prispevki banovinskega proračuna, z državnim kreditom za zasilna javna dela, s sredstvi banovinskega bednostnega fonda in s sredstvi iz banovinskega državnega fonda za javna dela.

Nadalje je g. dr. Gorišek omenjal izvršena dela na področju mariborskega cest-

nega odbora in v kratkih besedah orisal načrte za bodočnost. Zaradi potrebe modernega prometa bo moral nekatere bano vinske ceste razširiti, zgraditi nove ceste in nove zveze z glavnimi prometnimi žilami. Za bodoča javna dela na naših cestah je predvideno v letošnjem proračunu 5 milijonov 98.349 Din izdatkov in prav toliko tudi dohodkov. Cestna doklada se je v letošnjem proračunu znižala od 17% na 14. Materialni izdatki so predvideni v proračunu na 1 milijon 823.836 Din, za nove ceste pa je predvideno 1 milijon 385.500 Din. Ostale postavke proračuna pa se nanašajo na vzdrževanje ceste na področju mariborskega okrajnega cestnega odbora za razne prehodne izdatke, za obresti, posojila, osebne izdatke itd.

Po stvarni debati je bil proračun sprejet brez sprememb tako, kakor ga je sestavil okrajni cestni odbor. Predložen bo banski upravi v odobritev.

Za pot Štefke Vauhnikove

Med otožnim zvonenjem zvonov mariborske stolnice se je zbralo že pred napovedano uro pogreba na starem mestnem pokopališču veliko število meščanov, da se zadnjič poslove od gospe Štefke Vauhnikove, žene znanega in priljubljenega mariborskega odvetnika g. dr. Miloša Vauhnika. Od blizu in daleč so prišli njegovi znanci, da ga potolažijo v najtežjih trenutkih njegovega življenja. Po blagoslovitvenih obredih, ki jih je opravil stolni župnik msgr. Umek ob asistenci dveh duhovnikov, so naložili krsto na mrtvaški voz, ki je bil pokrit z vencem in svežim cvetjem. Hudo je bilo vsem pri srcu in malokatero oko je bilo suho, ko so črni vranci potegnili mrtvaški voz z zemeljskimi ostanki tragične smrti umrle g. Štefke in krenili po Krekovi ulici proti Tomšičevemu drevoredu. Popolnoma strti je stopal za krsto g. doktor Vauhnik v spremstvu svojega brata generalstabnega podpolkovnika Milana Vauhnika. Vrstila se je nato dolga vrsta prijateljev in znancev, ki so jo spremili na zadnji poti do konca Tomšičevega drevoreda, kjer je čakal mestni avtofurgon, ki je odpeljal krsto s cvetjem in venci k Sv. Jakobu v Slov. goricah, kjer bo v rodbinski grobnici večno počivala.

Ferš in Ledinek znova pred sodniki

Pred velikim kazenskim senatom je bila danes ponovna razprava proti Maksu Feršu in Alojziju Ledineku, ki sta bila lani 12. novembra obsojena zaradi roparskega napada in sicer Ferš na 5 in Ledinek na 4 leta težke ječe. Danes je bilo zaslišanih 27 prič in je razprava trajala 5 ur. Ob 13.15 je bila razglašena sodba: Ferš se ob sodi na 2 leti strogega zapor, Ledinek pa na 6 mesecev pogojno za 3 leta.

Nov pomočnik našega ministra vojske in mornarice, S kraljevim ukazom je imenovan za pomočnika ministra vojske in mornarice divizijski general Vladimir Cukavac, doslej poveljnik dravske divizije v Ljubljani.

Nov direktor »Avale« in nov šef PAB. Za direktorja agencije »Avale« je imenovan časnikar dr. Svetislav Petrovič, za general. direktorja Privilegirane agrarne banke pa Dobrivoje Stošević.

Iz banovinske službe. Za banovinskega uradniškega pripravnika pri banovinskih poskusni in kontrolni postaji v Mariboru je imenovan inž. Rado Sturm; premeščena je banovinska zvičnica Vilma Petričkova iz mariborske splošne bolnišnice v Celje; upravitelj banovinskega razsadnika v Pekrah, Janko Šumenjak, pa je napredoval v višjo položajno skupino.

Kap je zadela sinoči 62letnega v Stundencih v Gosposvetski ulici stannjočega upokojenega železničarja Franca Rožiča. Bil je na mestu mrtve.

Podoknica novemu banu. Hubadova pevska župa je priredila sinoči novemu banu dr. Dinku Pucu podoknico. Ob tej

priliki se je zbralo pred bansko palačo v Ljubljani ogromno število zastopnikov raznih oblastev in korporacij ter velika množica meščanov. Navzoče je nagovoril novi ban z daljšim in prisrčnim nagovorom, v katerem je naglasil, da ne sme biti Ljubljana duševno in gospodarsko središče vseh Slovencev samo na papirju. Nato so pozdravile bana razne deputacije.

Debeli ljudje dosežajo z vestno uporabo naravnih »Franz Josefov« grenčice izdatno iztrbljenje črevesja brez vsakega napora.

Združenje gostilniških podjetij v Mariboru je na pobudo predsednika g. Gjura Valjaka votiralo znesek 3000 Din za počastitev spomina blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Razen tega pa bodo še člani združenja pripevali posebej. Vzgladna zavednost naj služi v posnemanje!

Posestno gibanje. Tovarnar Fr. Batjel je kupil hišo na Aleksandrovi cesti števil. 26 za pol milijona dinarjev od Ljudmile in Kristine Kantnerjeve. Hišni posestnik Anton Sporar je prodal polovico hiše v Erjavčevi ulici Matildi Engelsfeldovi za 80.000 Din, Amalija in Rudolf Rubin pa hišo na Koroški cesti 68, Mariji Celiskovi za 55.000 Din.

Nova hiša na Aleksandrovi cesti. G. Fran Batjel, lastnik tovarne koles »Tribuna« v Ljubljani, ki je kupil prilično hišo na oglu Aleksandrove ceste in Cvetlične ulice, bo staro stavbo še letos podrl in zgradil na njenem mestu veliko moderno trinadstropno trgovsko in stanovanjsko hišo, ki bo Aleksandrovi cesti v okras.

Brezposelnost v Mariboru. V januarju je bilo pri mariborski Borzi dela prijavljenih 1.475 brezposelnih, od teh 1.240 moških in 335 žensk. Podpora je Borza dela izplačala 53.922 Din, in sicer 43.512 rednih in 9.930 izrednih. Brezposelni intelektualci so prejeli 1.868 Din podpore, kvalificirani delavci 26.842 Din, nekvalificirani 15.512 Din, podeželski delavci pa 9.700 Din.

Onim, ki prejema iz Nemčije pokojnine itd. Zaradi zadevnega razpisa banske uprave se naj pri mestnem poglavarstvu takoj prijavijo vsi naši državljani, bivajoči v mestu Mariboru, ki uživajo in dobivajo iz Nemčije kako pokojnino, rento ali drugo socialno podporo.

Upravi tobačnega monopola. Že več kot 3 tedne ni mogoče dobiti v Mariboru neke vrste tobaka za cigarete. Trafikanti se izgovarjajo, da ga naročajo, a ne dobe. Vedno slišijo pri glavni zalogi izgovor: naročen je, vsak dan bi moral priti. Ponužajo nam ali cigarete ali škafle po 100 gr, kar je za nas kadilce nepraktično. Ne bomo preiskovali vzroka, zakaj se tobak ne dobi, pripominjamo le, da je pri preobilici tobaka v Jugoslaviji res škandal, če se mora za tobak ki se itak drago plača, še prositi. Priporočamo upravi tobačnega monopola, da se malo bolj pobri ga za svoje odjemalce in tudi njih želje upošteva. Kadilec.

Poln želodec, neredna vrenja v debelem črevesju, odebelelost jeter, zastajanje žolca, bodljaje, tesnobe v prsih, močno utripanje odpravi naravna »Franz Josefova« grenčica in zmanjša tudi naval krvi na možgane in oči. Zdravniška mnenja navajajo uprav presenetljive rezultate, ki so jih dosegli pri ljudeh, ki morajo mnogo sedeti, z »Franz Josefovo« vodo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Karneval v Nici. Soglasno z našim že objavljenim člankom »Karnevala v Nici«, ki bo od 21. II. do 5. III. 1935, opozarjamo vse zainteresirane, da so francoske železnice odobrile za tujce na svojih progah 40% popust, in sicer za obojestransko vožnjo, to je za prihod in vrnitev. Otroci od 3—7 let plačajo samo polovično ceno vozne karte. Vse ostale informacije, prospekte, preskrba viz, kakor tudi valute po najugodnejših dnevnikih tečajih pri »Putniku« Maribor, Aleksandrova c. 35, tel. 21—22, »Putniku« Celje, Krekov trg, tel. 119 ter »Putniku« Gor. Radgona, v poštnem poslopiju, tel. 21.

Lepo uspela prirediteljev naših gasilcev. Gasilska četa pri Sv. Juriju v Slov. goricah je imela preteklo nedeljo lepo prireditev, ki so se je udeležili številni funkcionarji gasilstva z vsega levega brega. Gasilska četa se tem potom pristrčno zahvaljuje za naklonjenost zlasti načelniku župe levi breg g. Srečku Kranjcu, starosti sokolske župe g. dr. Gorišku, županu od Sv. Marjete g. Šikerju in vsem in vsem, ki so pripomogli do tako lepega uspeha, kakor tudi vsem domačinom, ki so prišli in podprli njeno stremljenje.

Poseben avtobus v Reko bo vozil v soboto, 16. t. m. ob 15. z Glavnega trga za udeležence nedeljskega Orožnovega smuka preko Pohorja. Vozna cena 8 Din.

Iz krajevne organizacije JNS za V. mestni okraj. Zaradi bližajočega se občnega zbora kraj. organizacije za V. okraj, ki bo 23. februarja ob 20. uri zvečer v telovadnici ruške šole na Ruški cesti, sklicuje propagandni odsek svoj sestanek v petek, dne 15. februarja ob 20. uri. Sestanek bo v društvenih prostorih ob železnici števil. 22. Ker se bodo na tem sestanku obravnavala važna vprašanja in predpriprave za občni zbor, pozivamo vse člane in somišljenike, da se tega sestanka v čim večjem številu udeležijo. Bodite vsi točni!

Ljudska univerza v Mariboru. Danes v četrtek ob 20.15 predava o spoznavanju človeškega karakterja g. dr. R. Bujas, univerzitetni profesor iz Zagreba.

Predavanje v Časniškem domu. Mestno poglavarstvo v Mariboru, vojaški urad, obvešča vse v Mariboru bivaajoče rezervne častnike, da bo glasom dopisa poveljstva mesta v Mariboru v prostorih Časniškega doma v »Kazinu« dne 16. februarja t. l. od 18.30 do 19.30 važno predavanje, ki je za vse rezervne častnike obvezno. Oni rezervni častniki, ki bi bili zadržani, morajo v opravičilu, ki se naslavlja neposredno na poveljnika mesta v Mariboru, navesti vzrok izostanka.

Brezuspešni boj za Himalaje. Že več kot štiri desetletja se borijo najodličnejši planinci vseh kulturnih narodov zama, da bi premagali visokine Himalaje, ki v širokem, nad 3000 kilometrov dolgem loku obkrožujejo indijske nižine. Ti nad 8000 m visoki gorski velikani so doslej kljubovali še vsem napadom. Angleži in Nemci so dosegli še največ uspehov, doprinesli pa tudi največ žrtev. Največjo pažnjo je vzbudila ekspedicija, ki je odrinila l. 1934. pod vodstvom znamenitega plezalca Merkla v Indijo, da doseže najzapadnejši vrh Himalajskega gorovja — Nanga Parbat. Poskus se je končal s strahotno tragedijo. Vodja ekspedicije Merkli, kakor tudi trije drugi člani, so našli grozno smrt v neizmerni beli puščavi Nange Parbata. Član te turobne ekspedicije, odlični tirolski plezalec Peter Aschenbrenner nam bo v četrtek, 21. tm. ob 20. uri v veliki unionski dvorani pripovedoval o tem usodnem pohodu na Himalaje in nam v besedi in sliki obrazložil ta bajni gorski svet, ki je kljub velikim žrtvam še vedno cilj vseh alpinistov sveta. Predavanje, h kateremu se še vrnemo, bodo spremljale številne slike. Prodaja vstopnic od danes naprej pri urarju Burešu in v trgovini Höfer.

Narodno gledališče

REPERTOAR.

Četrtek, 14. februarja ob 20. uri: »Od zore do mraka«. Red A. Znižane cene. Petek, 15. februarja: Zaprt. Sobota, 16. februarja ob 20. uri: »Zdravnik na razpotju«. Red D. Nedelja, 17. februarja ob 15. uri: »Janko in Metka«. Otroška predstava. Znižane cene.

Shawova komedija »Zdravnik na razpotju« je duhovito in dobro igrano delo, ki je v režiji inž. arh. B. Stupice doseglo popoln uspeh. Abonentje reda D ga prejmejo v soboto, 16. t. m.

»Janko in Metka« v nedeljo popoldne po znižanih cenah. Prva ponovitev bajne igre »Janko in Metka«, ki je preteklo nedeljo napolnila gledališče do zadnjega kotička, bo to nedeljo popoldne. Med igro je mnogo godbe in petja ter uprizoritev splošno ugaja. Veljajo znižane cene.

Mnogo zanimanja je za premiero »Veselega kmetiča«, ki bo v najkrajšem času. Delo je uglasbil Leo Fall, ki spada med najbolj upoštewane operetne skladatelje. Za pevce piše prav melodiozno, zlasti močan pa je v orkestrskem partu. Tudi vsebinsko je ta opereta lepa ter dosega povsod velike uspehe. Režija je Harastovičeva, sodelujejo Udovičeva, Barbičeva, Starčeva, Dragutinovičeva, Gorinškova, P. Kovič, Sancin, Harastovič. Med ven, Gorinšek, Rasberger, Furijan, Košič in Verdonk.

KINO

Kino Union: Danes veleopereta Paula Abraham »Ples v Savoyu«, Gitta Alpar, Hans Jaray.

GRAJSKI KINO

Danes, četrtek, zadnji dan:

30 dni princeza

Silvija Sidney. Nemški vefilm. Kot doatek »Maribor in Mariborčani«. Jutri v petek premiera »Peter«, Franciska Gail.

Avtomobilski klub, sekcija Maribor, ima svoj redni (10) občni zbor v nedeljo, dne 17. februarja ob 10. uri dopoldne v lovski sobi hotela »Orel« v Mariboru.

Danes v četrtek Svengalijevo gostovanje v »Veliki kavarni«.

Sarajevska tkalnica preprog je otvorila razstavo v palači »Grajskega kina«. Glej inserat.

Drugo sobno streljanje SLD bo drvi ob 20. uri v restavraciji gosp. Senice.

Delavska godba tovarne Ehrlich priredi, v soboto 16. februarja ob 20. uri v Gambrinovi dvorani družabni večer. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sokol Maribor I. Uradne ure tajništva Sokola Maribor I. so ob sredah in sobotah od 17.—19. ure v desni čakalnici vojašnice kralja Petra I. Osvoboditelja (kadetnica) na glavnem vhodu. Tajnik I.

Radio Ljubljana. Spored za petek 14. februarja. Ob 11: šolska ura; 12: »Bratci veseli vsi« na ploščah; 12.50: poročila; 13: čas, klavir; 18: predavanje o verstvih; 18.20: radio-orkester; 18.40: literarna ura; 19: radio-orkester; 19.20: čas, jedilni list, program za soboto; 19.30: nacionalna ura; 20: komorni šramel kvartet; 21: ruska glasba; 22: čas, poročila; 22.15: kilofon, solo na ploščah.

Nezgodna pri smučanju. Ko se je včeraj popoldne smučal 12letni, v Trstenjakovi ul. stanujoči železničarjev sin France Romih, ga je doletela huda nezgoda. Padel je tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo nad kolonom in so ga morali poklicati reševalci prenesti v bolnišnico.

Srečna mati. V bližini Leskoveca je te dni dala življenje trojčkom 40-letna posestnikova žena Angelina Narančičeva. Trojčki so normalno razviti in zdravi in je eden deček, dve sta pa punčki.

Vremensko poročilo mariborske meteorološke postaje. Davi ob 7. uri je kazal toplomer 3 stopinje C pod ničlo; minimalna temperatura je znašala 8.4 stopinj C pod ničlo; barometer je kazal pri 11 stopinjah 734.3, reduciran na ničlo pa 733; relativna vlaga 90; vreme je tiho in lahko oblačno. Vremenska prognoza: pretežno oblačno, v prostih legah močnejši zapadni vetrovi, dvig temperature.

Pominjajte se CMD

Union čokolada Union kakao Union bonboni

Nacionalno delo okolice

MLADA KRAJEVNA ORGANIZACIJA NO V KRČEVINI - KOŠAKIH.

V nedeljo 10. februarja dopoldne se je vršil v krčevinski šoli ustanovni občni zbor Krajevne organizacije Narodne obrabe Krčevina-Košaki. Udeležba domačinov in za nacionalno stvar vnetih bojnikov iz Maribora in s Pobrežja je bila prav polna. Inicijativo za ustanovitev te krajevne organizacije je dal poleg predsednika oblastnega odbora NO v Mariboru gda. dr. Jančiča največ br. Stanko Derenčin. Ob četrt na 10. uro je predsednik oblastnega odbora NO g. dr. Jančič otvoril ustanovni občni zbor, pozdravil prisotne, posebej še zastopnika politične oblasti gda. Fr. Jakša, gg. doktorje Vanhniko Irgoliča in Lašiča ter zastopnike sosednjih organizacij NO. Šolskemu uravritelju pa izrekel hvalo za prepustitev lokala za zborovanje.

V poljudnem, globoko zamišljenem govoru je nato razpravljal o pomenu, namenu in potrebi NO, ki je bila začetka ustanovljena v Srbiji l. 1908., ko je pokojna Avstrija anektirala Bosno in Hercegovino, kar je — samoumevno — moralo nepopisno razburiti brate Srbe. Velepomembno vlogo je NO imela v balkanski vojni, ko so se njeni bojniki izpostavljali na najnevarnejših krajih, prav tako v svetovni vojni. Od ustanovitve NO v Mariboru 1. decembra 1928 naprej se usta navijalo krajevne organizacije prav razveselivo, zlasti v obmejnem podeželju.

Sledila je razlaga pravil organizacije NO, nato na je g. predsednik prav ilustrativno obrazil nužno potrebo ustanavljanja in delovanja krajevnih odborov, kakršnega ne sme manjkati tudi v Krčevini-Košakih. Navedena dejstva o drznem stremjenju naših neorijateljev v sosednjih državah so v prisotnih utrdila spoznanje, da je obramba v nas samih in naših državnih voditeljih.

K besedi se oglasi šolski upravitelj g. Cvetko, ki pozdravlja zbor in g. predsednika kot zastopnik občinskega odbora Rdečega križa in Sokola Maribor III ter apelira na domačine, da se v kar največjem številu včlanijo v organizacijo NO. G. dr. Vauhnik je govoril o potrebi boja proti tujemu kapitalu in preprečitvi nakupovanja posestev s strani tujcev v naši državi. Dosledno se moramo držati gesla »Svoji k svojim!« ter omejevanje svoje potrebe na domače izdelke industrije. G. dr. Lašič je pozdravil zbor v imenu mariborskih podružnic Družbe sv. Cirila in Metoda ter želel novi organizaciji NO naj lepših uspehov. G. dr. Irgolič poudarja, da mora NO predvsem nacionalno vzbuditi in vzgojiti obmejno prebivalstvo. Tako delo vrši že nekaj let sem društvo »Meja« z lepimi uspehi na Kobanskem, toda naše narodno-obrambno delo se mora razširiti po vseh Slovenskih gorah in po Prekmurju do Dolnje Lendave. Poklicana je v to zlasti NO, ki mora vzeti delo v roke z vso resnobo. G. Fras je pozdravil zbor v imenu Narodne strokovne zveze in naglašal potrebo sistematičnega boja proti tujemu kapitalu, ki izkorišča svoje delavce. Treba je pogledati samo njih izstradane, jetične obraze! G. Štibil je pa prinesel pozdrave Krajevne organizacije NO na Pobrežju ter vzpodbudil novi odbor na vztrajno delo v smislu zadnjega naročila našega blagopokojnega viteškega kralja.

Po 10-minutnem odmoru so se prisotni soglasno zedinili za volitev po vzkliku. Na predlog br. Cvetka je bila soglasno sprejeta naslednja lista: predsednik Slavko Prebešek, 1. podpredsednik Slavko Reja, 2. podpredsednik Franjo Cvetko, tajnik Leopold Šalda, njegov namestnik Joško Šturm, blaginik Tone Penko; odborniki: dr. Albert Sentočnik, Franjo Jakš, Martin Beribak, Karel Fras, Anton Bekafiga in Franjo Duh. Nadzorni odbor: Ivo Cerinšek, Stanko Derenčin, dr. Franjo Irgolič, Jernej Pirš in Ivo Šetinc.

G. predsednik je še pozdravil kasneje došlega predsednika Strelske družine, g. Frana Bobiča, proročal novemu odboru in članstvu vobče medsebojno zaupanje in slogo, kar bo ob vnemi do dela novi organizaciji zagotovilo uspehe, nato pa zaključil ustanovni občni zbor ob 11. uri.

Manom Stefke Vauhnikove

S stopinjo, tišjo od diha, si odšla, draga Stefka, tjakaj v brezdanjost, v tišino zagrobnega življenja, katerega tajna je tako globoka, da trepetamo pred njo. Groza nas je pred neznanim — pred koncem, ko smo že živeli. Tembolj, kadar še nismo, ko nas oplajajo še sanje življenja, ko nas dviga žar mladosti, ko bi mogli še toliko lepote dati in sprejeti.

Toľko je bilo še pred Teboj življenja, draga Stefka! Tvoje sanje so bile rožnate. V mislih ti je duša kdaj zaplula v bodočnost, ki ti ni bila prisotna. Igrala si se z otročičkom, ki ti je rasel pod srcem in ki ti je nezavedno nosil — smrt. Tvoje sanje so ti ga naslikale in v domišljiji si se srečala mamica sklanja nad zibelko svojega prvorojenčka. Uboga naša Stefka! Ne morem zadržati solz, ko te gledam, kako ležiš tu pred menoj vsa mrzla in negibna, žrtvovana na oltar materinstva.

ZENSKE!

KO BOSTE ENKRAT PRALE

s **SAMORAD**
PRALNIM PRAŠKOM,

BO TA EDINA VAŠA HVALA
PREIZKUSITE GA ČIMPREJ!
ZAHTEVAJTE GA POVSOD!

Zene prihajamo k tebi in Ti polagamo v krsto cvetje s tiliim spoštovanjem in globoko tugo. Vse razumemo veličino tvoje žrtve. Sai si še v smrti tako vsa mlada in lepa. Boli nas izraz tvoje želje na obrazu: »Kako rada bi še živela!« Če bi te mogle potolažiti za izgubo tvojega življenja, bi ti zaklicale tja v onostranstvo, v skrivnostno zagrobnost: »Štefka, ne maraj! Umrla si na višku lepote in sreče. Tvoj spomin ostane večno lep!«

Toda kako plehka postane še tako živa beseda sprčo velike tragedije: V dalji plačka tvoje sirotino dete, neboljenček v naročju strtega očeta, k ite pa s svojim krikom ne more doklicati. Kajti v tvojih prsih je molk, ljubeča misel je ugasnila. Tvoje leve oči so trdno sklonjene — za vselej. Nikoli ne bo posiljal iz njih topli materinski žarek na dete, ki si ga gledala in ljubila le v sanjah.

Smrt Te je neizprosno zajela v svoje ledeno krilo. Mučeniška gloriola, ki ti jo spleta bel venec svežih nageljnjev nad trudnim čelom, je nieno edino povračilo. Spavaj spokojno, žrtev svelega poslanstva! M. -ad.

Pluj

Smrtna kosa. V Spuhlji pri Ptujju je umrl vžitkar Filip Vidovič, star 69 let. V Sp. Pletariji je umrla Liza Klanjškova, žena uglednega posestnika, stara 63 let. Pokojnica, ki je bila obče spoštovana žena, je mati devetih otrok. Naj v miru počivata!

Poroke. V Minoritski cerkvi so se poročili preteklo nedeljo sledeči pari: Anton Bezjak, pos. sin iz Sv. Marka pri Ptujju in Antonia Erbusova, hči pos. in gostilničarja v Spuhlji; Anton Janžekovič, pos. v Kukavi pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. in Marija Šimenkova, pos. hči iz Spuhlja. Bilo srečno.

Volilni imenik za mesto Ptuj je mestno poglavarstvo popravilo in je tudi že potr-

jen od okrajnega sodišča. Volilni upravitelji imajo pravico vpogledati vanj na mestnem magistratu do 22. t. m.

Pasji zapor. Sresko načelstvo v Ptujju je obvestilo mestno poglavarstvo, da je v noči od 28. na 29. januarja 1935 pasiral stekel pes dravski most in mesto Ptuj. Pes je bil naslednji dan pokončan in je bila pri njem steklina dognana. Ker ni izključeno, da se v kratkem pokažejo sumljivi znaki na kakšnem psu, se prebivalstvo opozarja na nevarnost stekline. Mestno poglavarstvo je zaradi tega odredilo sledeče: 1. vsako obolenje pri psu in tudi drugih živalih, posebno mačkah, se mora takoj prijaviti mestnemu veterinarju. 2. psi se morajo držati na verigi, odnosno voditi na vrvi. 3. Psi, ki niso privežani, morajo nositi nagobčnike. Psi, ki se ne bodo držali na navedenih odredbah, se bodo položili in pokončali. Pokončali se bodo tudi psi, ki niso vpisani v pasji register. Prestopki se bodo kaznovali po predpisih.

DRŽAVNA RAZREDNA LOTERIJA.

Osmi dan žrebanja V. razreda, 29. kola, dne 13. februarja so bili izžrebani sledeči dobitki:
Din 10.000 43607 69373 80037; — Din 8000 812 6183 6757 10607 12544 14200 15450 16367 19185 23630 29600 31174 36739 55802 65284 69449 77959 83597 91268 95577; — Din 6000 2825 11529 16405 17173 20211 28005 35856 36706 44234 55329 58810 62796 72543 73775 82653 92748 94049; — Din 5000 12729 23160 29166 34752 37131 42286 45311 50161 52632 53110 54953 74343 76200 93487; — Din 3000 431 4266 6274 6464 8815 14938 17700 20284 20861 26356 27573 31104 36294 37617 38491 40378 41646 46105 53719 59556 60997 61424 62080 62612 63481 67002 74182 76332 77977; Din 2000 544 2438 8608 11377 16355 33992 34706 35488 40501 45640 46579 47691 54677 57705 59463 73825 74478 81873 85621 89698 93893.

Bančna poslovavnica BEZJAK, Maribor.
Gospodska ulica 25.

V večni človeško hišo „Večernik“

Ferdo Karis:

Spomini iz narodnega in sokolskega življenja

V Gorici je naš življ tako napredoval, da je g. Gaberšček, ki je imel dva majhna sinčka, prerokoval, da bo njegov starejši sinček nekoč še prvi slovenski župan. Temu smo oporekali, kajti nadejali smo se, da bomo imeli v Gorici še prej slovenskega župana. Gaberšček je bil izven radikalnim Slovencem vsem drugim strankarjem trn v peti, a ni se nikdar ustrašil, bojeval se je in dosegal uspeh za uspehom. O tem govori njegovo krasno delo »Goriški Slovenci«, izšlo doslej v dveh debelih knjigah.

Dne 25. maja 1. 1915. sem dobil nalog preneljati z zadnjim vlakom vse poštne osebe in blagajno na Bled. Od 16. ure smo čakali do večera na odhod vlaka. Zadnje pozdrave smo oddajali s težkim srcem levi Gorici a z željo, da se vanjo kmalu vrnemo. Tej težki ločitvi se je pridružila še zelo težka pot. Bili smo namreč še o polnoči na Ončinah in ob 7. uri jutraj v Št. Petru na Krasu. Ponoči je deževalo in mrazilo je. Onoldan smo bili na Rakeku in popoldne smo kamirali na prostem blizu neke vasice pri Preserju. Posedli smo kot cigani po

travniku; ljudje so se približali in poslušali jok in stok otrok, ki so bili lačni. S tem vlakom so odšle namreč tudi vse železničarke in druge rodbine. Med domačini je prišel tudi njihov župan, dobra kranjska duša. Naprosil sem ga, če bi bilo mogoče dobiti kruha in mleka za uboge otroke in žene, seveda proti plačilu. Dobri župan je takoj ukazal pričujočim dekletom in ženam, naj tečejo domov, prinesejo vse mleko, pomolzejo krave in prinese še ves kruh in potice, ki so še ostale od žeganja. Sam je šel hitro v vas in priganjal ljudi, da se naši prošnji odzovejo. Ni trajalo pol ure, ko so ženske že prihajale s polnimi velikimi kerbasi. Med tem sem dal vsem strog ukaz, naj se v prvi vrsti poslužijo mleka in kruha otroci in ženske, in le, če bo še kaj ostalo, tudi možje. Ker smo vsi dobili znatne preduime, sem naročil vsem možem, naj prinese dobre plačajo po svojem preudarku. Solze so se zalile, ko je utihnil ves jok in stok malčkov in so se začeli smeati in skakati po travi. Težko mi je bilo slovo od teh dobrih ljudi in mislim, da se jih še marsikdo hvaležno spominja.

Proti večeru smo se odpeljali z odprte proge proti Ljubljani, kamor smo prišli ob 2. uri ponoči. Vzrok te 30-urne vožnje so bili zelo številni vlaki, ki so šli proti Gorici in je stalo po 5—8 vlakov

na tirih večjih postaj. Poštne osebe sem zbral na posebnem prostoru zraven kolodvora. Obljubil sem poiskati če že ne prenočišče pa vsaj kakšen lokal, da pridemo pod streho. Policijski komisar mi je rekel, da so ob tej uri tudi vse kavarne že zaprte; poslal pa je z menoj nekoga stražnika v kavarno blizu kolodvora (sedaj Akademski kolegij), ter ukazal, da se kavarna odpre zaradi goriških beguncev. Poštne uradnice, ki so bile trudne, sem peljal na kolodvorsko pošto in orosil tam uradnika, da ukaže vsem, ki imajo nočno službo, da vstanejo in dajo postelje na razpolago utrujenim poštnim uradnicam iz Gorice, kar se je tudi zgodilo.

Mi smo pa šli v kavarno, tam kvartali in se pogovarjali do jutra. Ženske in otroci so nolegli po biljardih, klopih in no tleh. Naslednji dan sem predlagal noštni direkciji, naj nas ne pošiljajo na Bled, temveč obdrže v Ljubljani, ker bodo gotovo vse osebe rabili, kar se je tudi zgodilo. Potem sem potom gg. župana in poveljnika mesta dobil prostore ter iz vojaškega skladišča slamnjače in odeje: ljubljanske poštne uradnike in uslužbence sem pa naprosil, naj prekrbe potrebna stanovanja za naše begunce, tako da so že drugi dan bili vsi spravljani po privatnih hišah.

Ker sem že imel 42 let službe, sem šel

k družini na oddih v Planino pri Rakeku in pozneje v Gradec, kamor mi je dvorni svetnik Pattay svetoval, češ, da so ljubljanska tla zame prevroča.

Napotil sem se torej 30. maja ob 7. uri na kolodvor, da se odpeljem v Planino via Rakek. Ko zahtevam vozni listek, mi odgovori uradnik, da se od danes do preklica civilnim potnikom vozovnice ne smejo izdajati. Isto mi je rekel tudi načelnik g. Ludvik. Ko sem stal tako na peronu sem zagledal več proti jugu obrnjene vlakov. Nekí vlakovodja mi je pokazal vlak, ki bo prvi odšel. Šel sem torej tja, se predstavil poveljniku vlaka, nekemu nadporočniku, ter ga prosil, da me vzame v svoj voz, kar je z veseljem storil. Ko smo se nelihi približno pol ure, se je vlak ustavil na progi pred neko čuvainico. Vlakovodja je menil, da bomo gotovo čakali tukaj do večera, ker stoji pred nami 6 do 8 vlakov. Brez pomisleka sem stopil v čuvainico, kjer mi je povedala žena, da nien mož spi, ker je imel nočno službo. Rekel sem ji, naj ga zbudi in pove, da je tukaj kontrolor (železniški seveda) in naj mi nese proti plačilu prtljago do prvega vlaka. In res. Nadporočnik me je v prvem vlaku prijazno sprejel in ob 2. uri sva že bila v Borovnici.

(Konec sledi.)

Alphonse Daudet:

GREH ŽENE

ROMAN.

10

Toda ne, niti tega si nista smela privoščiti, ker vsa vrata in okna so bila zaprta, ključji so pa viseli nad posteljo gospe Féniganove; ako pa je Richard ostal malo dalje s svojo ženo v hladu parka, sta ogromna psa čuvala Pathos in Porthos tako glasno in dolgo lajale, da sta se sprehajalca rajše vrnili v svoje stanovanje. Eno oken njunega stanovanja, in to ono Lydiine sobe za toaleto, je gledalo proti ravnini Villeneuve-Saint Georges, v smeri proti Parizu, ki ga je označeval ogromni val svetlobe. Zvečer je ostajala Lydija vedno dolgo pri oknu, vsa hipnotizirana od daljnje privlačne svetlobe. Oh, ta Pariz, tako blizu, komaj sedem do osem kilometrov, pa je vendar nikoli ne peljejo tja! Tudi to je bila ena tiranskih volj gospe Féniganove.

»Čemu bi hodili v Pariz, moja draga mala? Grem morda jaz kdaj tja? Je hodil moj sin pred poroko tja?«

Lydija ni odgovarjala in tudi jezila se ni več zaradi neupravičene samovolje, ki ji je kratila vsako veselje, po katerem sta hrepenela njena mladost in čilo zdravje. A Richard je vendarle moral včasih vztrpeti pred njenimi pogledi, kadar je

kdaj pa kdaj do pozne noči ostajala pri odprtem oknu in gledala proti oni vulkanski svetlobi.

Nekoč pa so predsodki gospe Féniganove na prigovarjanje njenih sosedov z Grosbourga le popustili. Vojvoda d'Alcantora in lastniki lova v gozdovih Senarta niso ob pričetku sezone nikoli pozabili povabiti tudi Richarda, ki je bil izvrsten strelec in je poznal gozd kakor kak divji lovec. Njemu je bilo treba samo prestopiti vrata svojega parka, pa je bil že prvi na dogovorjenem lovskem mestu. Ko se je tako nekega jutra prvo leto po Richardovi poroki spet pričel lov, so videli general in njegovi gosti Fénigana, kako jih čaka z lepim malim lovcem v baržunasti obleki, v škornjih in dokolenkah ter s tirolskim klobukom na glavi. Izpod katerega so koletno gledali fini peknati lasje. »Moja žena... general« — tako jo je predstavil Richard. Bila je tako nežna mlada in vitka, tako ji je vse pristojalo, da je general ves čas lova ni hotel zapustiti in je morala sedeti pri njem celo za časa kosila v gozdu. Ko so se pa poslavljali, je nagovarjal Richarda, naj ga obišče s svojo ženo na Grosbourgu. Toda mati se je upirala temu obisku.

Po notarjevi smrti sta se obe rodbini nehali obiskovati: general se je oženil z edinko barona Silve, bogatega dunajskega bankirja, katere ogromna dota je še v zadnjem trenutku osvobodila majorat Grosbourga ter rešila propasti razsodnike Douvergucje, ki so bili vsi po vrsti kvar-topirci in ženskarji. Za oholo Avstrijo so bili Féniganovi prenzki. »Zlasti Richardovi ženitvi« — je dodajala mati, ki ni nikoli pozabila spomniti svojo sinah na njeno poreklo, samo da ji oslabi željo po samostojnosti.

Nekako v začetku zime je naenkrat prispelo v Uzelles pismo vojvode generala, s katerim je vabil v imenu vojvodinje mladi par in taššo v svojo ložo v Operi k neki predstavi. In to tako neka-ko čez petnajst dni. Gospe Féniganovi je to vabilo laskalo in je zato sama nagovarjala mladi par, naj se odzove.

»Mojim letom to seveda ne pristoi, ali vidva, slišita, Lydija, morata na vsak način iti! Jaz vam bom sama plačala obleko.«

»Hvala, mama,« je odgovorila Lydija vsa vzradoščena, da si je svojo taššo že dolgo klicala samo gospa, kakor vsi ostali v gradu.

Petnajst dni je potem živela kakor v snu. Obleka ji je bila naročena v Parizu in je zato morala priti v Uzelles šivilja, elegantne postave, nabreklih bele- ga obraza, ki je često zaspala na stolu, ko da boče na ta način nedokniti po-

manjkanje spanja. Ta problematična ženska je poznala do podrobnosti pariško družbo, pa je — med merjenjem Lydiine obleke — pripovedovala o intimnih škandalih v Grosbourgu, o generalu, ki je norel za ženskami in o vojvodini, ki ni bila niti ljubosumna in sta ji on in denar bila edina strast. Po šivilji je prišel frizer, in to ne oni iz Corbelle, s katerim se je bila zadovoljila Lydija za svojo poroko, ampak neki drugi iz Pariza, ki ga je bila priporočila in poslala šivilja.

Ah! ko je po vseh teh pripravih in skrbeh sedla spredaj v veliko ložo golih rok in golih ramen, v obleki empireja, v tej dvorani, obstajni z razkošno svetlobo, ji je bilo vse en sam edini dojem, ki je prevzel vse živce tej siromašni ciganci, otroku ceste, ki vse do takrat, do svoje štiri in dvajsetega leta ni nikoli videla gledališča. Vse, kar se je igralo, kar je pel na odru neki človek kratkih nog v raznetem telovniku, pa oni glasovi orkestra, ki so se dvigali in padali kakor plima in oseka zvokov — vse se je za Lydijo izmislilo v utrinjih njenega srca in senc. Pri tem ni niti slišala obelodanega zdrava vojvodinje, male Dunajčanke kot živega in ovci podobnega obraza, las citronove barve, nekoliko predollega vrata, na katerem so viseli trije nizi tako velikih biserov, kakršnih siromašna najdenka ni še nikoli videla.

(Se bo nadaljevalo)

Orožnov smuk preko Pohorja

VZTRAJNOSTNA PREIZKUŠNJA NAŠIH SMUČARJEV. KRMARSKA VOŽNJA OD MARIBORSKE KOČE DO VUZENICE.

Smučarski odsek Slovenskega planinskega društva v Mariboru je že predlani opustil vsa tekmovanja v zimskem sportu, ki mnogokrat nimajo one koristi, ki ga večina od sportnega udejstvovanja pričakuje. Prav v tem oziru hoče smučarski odsek SPD Maribor uveljavljati drugo smer smučarskega sporta. Izleti in skupni pohodi po zasneženih gorskih predelih, odkrivanje novih smučskih rajev in spopolnjevanje v smučarskem znanju so cili smučarskega odseka SPD.

Kot edino preizkušnjo sposobnosti turnih vozačev priredi smučarski odsek SPD Maribor vsakoletni smuk preko Pohorja, z izhodiščem pri »Mariborski koči« in ciljem v Vuzenici. Odsek je imenoval ta znameniti Pohorski tek po svojem ustanovitelju g. dr. Janku Orožnu in ga bo letos tretjič izvedel v nedeljo 17. febr. Udeleženci naj se prijavijo v soboto zvečer v »Mariborski koči«. Odhod iz Mariborske kočje bo v nedeljo ob 6. uri zjutraj, od Klopne vrha ob 10. uri, od Senjorjevega doma pa ob 14. uri. »Orožnov smuk« bosta letos vodila naša znana sportnika gg. Borut Hribar in Evald Koren. Kontrola je bila poverjena tajnici smučarskega odseka SPD gđ. Ljubici Cinglerjevi. Smučarski odsek SPD Maribor je za to vožnjo ustanovil poseben znak, ki je bil lani prvič razdeljen. Lani ga je dobilo 23 udeležencev in se pričakuje, da se bo letošnje vožnje udeležilo okrog 50 smučark in smučarjev.

Prvi dan FIS tekem. Včeraj so se pričele letošnje FIS tekme za evropsko prvenstvo v smučanju. Tekmovalo se je v štafeti 4 krat 10 km. Startalo je 12 štafet. Rezultati so bili naslednji: 1. Finska v času 2:42.30; 2. Norveška 2:43.17; 3. Švedska 2:46.53; 4. Nemčija 2:50.34; 5. Češkoslovaška 2:54.29; 6. HDW (nemška zimskosportna zveza na Češkoslovaškem) 2:57.47; 7. Poljska 3:00.26; 8. Avstrija 3:01.08; 9. Jugoslavija; 10. Rumunija; 11. Latvija; 12. Madžarska.

Boksarji SK Svobode v Ljubljani. Agilna boksarska sekcija mariborske Svobode bo v nedeljo 17. t. m. gostovala v Ljubljani, kjer bo nastopila proti atletom ljubljanske Svobode.

Sokolstvo

Sokoško društvo Maribor Matica, smučski odsek, priredi v soboto 16. t. m. popoldne kratek izprehod s smučmi in sankami do Kamnice, zvezan z zabavnimi igrami za deco in naraščaj. Izlet je obvezen za vso deco, naraščaj in članstvo, ki je prosto. Roditelji, pošljite deco in naraščaj! Odhod je ob 2. uri popoldne iz pred paviljona v mestnem parku. — Nadalje priredi odsek v nedeljo 17. t. m. smučski izlet za članstvo in višji naraščaj na Smolnik. Na Smolniku vadenje v smučskih likih. Odhod zjutraj ob 5.45 z gl. kolodvora. Bratje in sestre vsi na ta izlet.

Razno

GOSTILNA MANDL.
V soboto domača veselica. V nedeljo ponovitve. 609

SPREJMEM ABONENTE

na domačo hrano. Razen drugih jedil nudim specialitete: ribe, bržolo, različne, čevapčice, vse vseže in pečeno na rešetki po zmernih cenah. Večkrat v tednu primorske »meneštre«, rizoto, makaroni s fižolom. Točim črno, pristno dalmatinsko vino po Din 8.—liter, dobro štafersko po Din 12.—. Gostilna »Rotovž«, A. Vicol, Rotovski trg 8. 501

IŠČEM ŠIVILJO

ki bi sprejela mojo 15 let staro hčerko v uk z vso oskrbo. Ponudbe pod »Dobra mati« na upravo »Večernika«. 611

Prodaj

KRAVO
novomolznico, 5 let staro, prodam radi pomanjkanja krme. Težno, Maistrova ul. 24. 612

Sobo odda

OPREMLJENO SOBO
oddam boljšemu gospodu. — Stolna ul. 1. 619

Stanovanje

GOSPODA
sprejem v vso oskrbo po nizki ceni. Mlinska ul. 31, drugo dvorišče, vrata 2. 613

Vabljeni vsi bratje in sestre bratskih društev! Zdravo!

Sokol Maribor III. v Krčevini obvešča svoje člane, da je društveni blagajnik članom na uslugo vsak torek in petek od 7.

do 8. ure zvečer v društveni sobi v krčevinski osnovni šoli.

Čuvajte Jugoslavijo!

Vse
soglašajo:
najboljše je
RIVIERA
terpentinovo
milo

SARAJEVSKA TKALNICA PREPROG

Vas vabi na ogled potujoče razstave preprog in perz jancev. Prodaja se na dolgoročno odplačila 12—24 mesecev. Grajski trg 1 (Palača Grajskega kina) in to od četrka 14. do vključno nedelje 17. februarja.

Banovinska tkalnica. prodajalna Zagreb. Gunduličeva ulica 3.

Izdaja konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: RADIVOJ REHAR v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru.